

Księga Powtórzonego Prawa

Rozdział 31

1. Zatem Mojżesz poszedł i wypowiedział te słowa całemu Izraelowi; 2. mówiąc do nich: Mam dzisiaj sto dwadzieścia lat; nie mogę już wychodzić i wchodzić. A WIEKUISTY do mnie powiedział: Nie przejdiesz za Jarden. 3. WIEKUISTY, twój Bóg, sam pójdzie przed tobą; On Sam wytępi te narody przed twym obliczem, a więc nimi zawładniesz. Jezus syn Nuna, ten pójdzie przed tobą, jak powiedział WIEKUISTY. 4. A WIEKUISTY postąpi z nimi, jak postąpił z Sychonem i Ogiem – królami Emorei, których zgładził razem z ich ziemią. 5. WIEKUISTY wam ich wyda i postąpicie z nimi według wszystkich przykazań, jakie wam przykazałem. 6. Bądźcie silni oraz wytrwali; nie obawiajcie się, ani przed nimi nie drżycie, gdyż WIEKUISTY, twój Bóg, Sam pójdzie z tobą; nie odstąpi cię, ani cię nie opuści. 7. Zatem Mojżesz przywołał Jezusa, syna Nuna oraz do niego powiedział przed oczami całego Izraela: Bądź silnym i wytrwałym, bo ty wejdiesz z tym ludem do ziemi, którą WIEKUISTY zaprzysiągł ich ojcom, że wam ją odda; ty im ją oddasz w posiadanie. 8. Zaś Sam WIEKUISTY pójdzie przed tobą; nie odstąpi cię, ani cię nie opuści; nie obawiaj się, ani się nie ugnij. 9. Więc Mojżesz spisał to Prawo i oddał je kapłanom, synom Lewiego, niosącym Arkę Przymierza WIEKUISTEGO, oraz wszystkim starszym Izraela. 10. Mojżesz też im rozkazał, mówiąc: Po upływie siedmiu lat, w czasie Roku Odpuszczenia, w święto Szalasów, 11. kiedy cały Izrael przyjdzie, by się ukazać przed obliczem WIEKUISTEGO, twój Boga, na miejscu, które Sobie wybierze – przeczytasz to Prawo przed całym Izraelem, przed ich uszami. 12. Zgromadź lud – mężczyzn, niewiasty, dzieci i cudzoziemców, którzy są w twoich bramach, aby słuchali i się uczyli; i obawiali się WIEKUISTEGO, waszego Boga, oraz spełniali wszystkie słowa tego Prawa. 13. Także ich synowie, którzy tego jeszcze nie wiedzą, niech słuchają oraz się uczą, jak obawiać się WIEKUISTEGO, waszego Boga, po wszystkie dni w których będziecie żyć na ziemi, do której przechodzicie za Jarden, by ją posiąść. 14. A WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Oto twe dni zbliżyły się do śmierci; weź Jezusa, syna Nuna oraz stańcie w Przybytku Zboru, a Ja go ustanowię. Więc poszedł Mojżesz i Jezus, syn Nuna, i stanęli w Przybytku Zboru. 15. A WIEKUISTY ukazał się w Przybytku, w słupie obłoku; po czym ów słup obłoku stanął u wejścia do Przybytku. 16. I WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Oto spoczniesz z twoimi przodkami, a ten lud zacznie się uganiać za obcymi bóstwami ziemi, w obręb której wchodzi. Mnie opuści oraz złamie Moje Przymierze, które z nim zawarłem. 17. Więc owego dnia zapłonie na niego Mój gniew i ich opuszczę, skryję przed nimi Me oblicze, zatem zostanie pochłonięty; osiągną go liczne utrapienia i niedole, tak, że powie owego dnia: Czyż nie dlatego, że nie ma wśród mnie mojego Boga, spotkały mnie te utrapienia? 18. Jednak Ja skryję Moje oblicze w ten dzień, z powodu wszystkiego zła, które uczynił, kiedy zwrócił się ku cudzym bogom. 19. Zatem napiszcie sobie pieśń i naucz jej synów Izraela, włożywszy ją w ich usta, aby ta pieśń była Mi świadectwem przeciwko synom Izraela, 20. kiedy go zaprowadzę do ziemi

opływającej mlekiem i miodem, którą zaprzysiągłem jego ojcom. Będzie jadł i się nasyci oraz utyje; i wtedy zwróci się ku cudzym bogom oraz będzie im służył. Zaś Mną wzgardzą oraz złamię Moje przymierze. **21.** Gdy więc dościgną go liczne utrapienia i niedole, niech z ust jego potomstwa jeśli nie zostanie zapomnianą odezwie się przed nim ta pieśń jako świadectwo; bowiem znałem jego myśl, którą dzisiaj żywi, zanim zaprowadziłem go do ziemi, którą im zaprzysiągłem. **22.** A Mojżesz napisał owego dnia tę pieśń i nauczył jej synów Izraela. **23.** Zaś Bóg ustanowił Jezusa, syna Nuna, oraz powiedział: Bądź silnym i wytrwałym, gdyż ty wprowadzisz synów Izraela do ziemi, którą im zaprzysiągłem, a Ja będę z tobą. **24.** A gdy Mojżesz dokonał aż do końca spisania do zwoju słów tego Prawa, stało się, **25.** że rozkazał Lewitom, którzy nieśli Arkę Przymierza WIEKUISTEGO, mówiąc: **26.** Weźcie ten Zwój Prawa oraz złożcie go u boku Arki Przymierza WIEKUISTEGO, waszego Boga, aby była tam świadectwem przeciw tobie. **27.** Bo znam twój upór oraz twój twardy kark. Przecież i dzisiaj, chociaż stoję przy was jeszcze żywy, jesteście przekorni WIEKUISTEMU; o ileż bardziej po mojej śmierci! **28.** Zgromadźcie do mnie wszystkich starszych waszych pokoleń i waszych przełożonych, abym przed ich oczyma wypowiedział te słowa oraz wezwał niebiosy i ziemię na świadectwo przeciwko nim. **29.** Bo wiem, że po mojej śmierci się znarowicie, zejdziecie z drogi, którą wam poleciłem; a w późniejszych czasach spotka was niedola za to, że będziecie czynić zło w oczach WIEKUISTEGO, rozdrażniając Go sprawami waszych rąk. **30.** I Mojżesz, w uszy całego zgromadzenia synów Izraela, wypowiedział do końca słowa tej pieśni:

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012